

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

17. 04. 2023 - 23. 04. 2023

motto týdne:

„ Jeho milosrdenství trvá navěky.“

PONDĚLÍ 17. 04. sv. Kateřiny Tekakwitha, panny

Jan 3,1-8; Žl 2,1-3.4-6.7-9 Komentář: **Sk 4,23-31**

Po otřesném zážitku – věznění – vytryskla společná modlitba. Následuje po ní naplnění Duchem svatým a další vyslání. Takto se církev posunuje dopředu dodnes.

ÚTERÝ 18. 04. blah. Sabiny Petrilli, zakladatelky kongregace

Jan 3,7b-15; Žl 93,1ab.1c-2.5 Komentář: **Sk 4,32-37**

Sdílení společného majetku vycházelo z dobrovolnosti. Jakýkoli jiný pokus by byl odsouzen k nezdaru. Je to možné tam, kde je chuť sdílet víru společně!

STŘEDA 19. 04. sv. Lva IX, papeže

Jan 3,16-21; Žl 34,2-3.4-5.6-7.8-9 Komentář: **Sk 5,17-26**

Dnes mohu zvláště myslet na ty, kdo se kvůli hlásání evangelia dostali do vězení. Jsem si vědom, že těžkosti hrozí i mně, pokud budu Kristovo evangelium brát vážně?

ČTVRTEK 20. 04. blah. Kláry Bosatta, řeholnice

Jan 3,31-36; Žl 34,2+9.17-18.19-20 Komentář: **Sk 5,27-33**

Pronásledování a nenávisť se stupňují. I dnes na mnoha místech. Ale Boží slovo ze světa sprovodit nelze!

PÁTEK 21. 04. sv. Anselma, biskupa a učitele církve

Jan 6,1-15; Žl 27,1.4.13-14 Komentář: **Sk 5,34-42**

Radost, že směli pro evangelium trpět. Nechybí v naší společnosti, tak bohaté na zážitky, právě tento druh radosti?

SOBOTA 22. 04. sv. Oportuny, abatyše

Jan 6,16-21; Žl 33,1-2.4-5.18-19 Komentář: **Sk 6,1-7**

Církev se i dnes šíří tím, že pověřuje druhé službou. Máme odvahu se o své pravomoce dělit? Důvěřujme víc Duchu svatému, který církev vede...

3. neděle velikonoční - Cyklus A 23. 04. 2023

Událost Velikonoc je stále živá. Zkusme si dnes znovu připomenout, jak velký zásah do života přináší Ježíšovo vzkříšení. Nakolik jsme připraveni nechat se jím zasáhnout. Lze se dnes modlit za všechny zklamané.

1. ČTENÍ

Skutky apoštolů popisují události, které začínají sesláním Ducha svatého. Hned po něm vystupuje apoštol Petr a mluví veřejně o tom, co se vlastně stalo. Z jeho dlouhé řeči vybíráme některé části. Odvolává se na krále Davida (asi 1000 př. Kr.), který je vyobrazen jako vzor mesiáše, a cituje Žalm 16.

Sk 2,14.22b-33

V den Letnic vystoupil Petr s ostatními jedenácti apoštoly a slavnostně promluvil k lidem: „Židé a všichni jeruzalémští obyvatelé, pozorně vyslechněte mou řeč! Bůh vám dal svědectví o Ježíši Nazaretském mocnými činy, divy a znameními, které, jak víte, konal Bůh skrze něho mezi vámi. A on byl vydán, jak to Bůh předem rozhodl a předpověděl, a vy jste ho rukama bezbožníků přibili na kříž a zabili. Ale Bůh ho vzkřísil, zbavil bolesti smrti, protože nebylo možné, aby zůstal v její moci. David přece o něm říká: ‘Mám Pána před očima stále, je mi po pravici, abych se neviklal. Proto se raduje mé srdce a můj jazyk jásá. Ano – i mé tělo odpočine v naději, neboť nevydáš mě podsvětí napospas, nedopustíš, aby tvůj Svátý podlehl porušení. Oznamils mi cesty života, naplníš mě blahem před svou tváří.’ Bratři, budiž mi dovoleno, abych k vám bez okolků promluvil o praotci Davidovi. Ten umřel a byl pohřben, a jeho hrob máme u nás až dodneška. Byl to prorok a věděl, že Bůh mu přísahou slíbil, že na jeho trůně usadí jednoho z jeho potomků. Viděl tedy do budoucnosti, a když řekl, že nebude ponechán v podsvětí a jeho tělo že nepodlehne porušení, mluvil o Kristově zmrtvýchvstání. Toho Ježíše Bůh vzkřísil, a my všichni jsme toho svědky. Byl povýšen po pravici Boží, od Otce přijal slíbeného Ducha svatého, vylil ho, jak vidíte a slyšíte.“

ŽALM 16

Žalm lze vnímat jako modlitbu víry a naděje v mesiáše. Je to také naše vyznání naděje a víry?

Odpověď: Ukaž mi, Pane, cestu k životu. Nebo: Aleluja.

Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě. – Pravím Hospodinu: „Ty jsi můj Pán.“ – Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší, – ty mně zachováš můj úděl.

Velebím Hospodina, že mi byl rádcem, – k tomu mě i za noci vybízí mé nitro.

– Hospodina mám neustále na zřeteli, – nezakolísám, když je mi po pravici.

Proto se raduje mé srdce, má duše plesá, – i mé tělo bydlí v bezpečí, – neboť nezanecháš mou duši v podsvětí, – nedopustíš, aby tvůj svátý spatřil porušení.

Ukážeš mi cestu k životu, – u tebe je hojná radost, – po tvé pravici je věčná slast.

2. ČTENÍ

Pokračujeme ve čtení prvního listu Petrova. Autor povzbuzuje křesťany, aby vytrvali na cestě za Bohem. Jako on je svátý, i my usilujme o svatost a budme svatí.

1 Petr 1,17-21

Milovaní! Když říkáte Otec tomu, který soudí nestranně každého podle jeho činů, žijte v bázni po dobu svého vyhnanství. Víte přece, že jste ze svého prázdného způsobu života, jak jste ho zdělili po předcích, byli vykoupeni ne snad nějakými věcmi pomíjejícími, stříbrem nebo zlatem, nýbrž drahou krví Krista jako bezúhonného a neposkvrněného beránka. On byl ovšem k tomu vyhlédnut už před stvořením světa, ale pro vás se objevil teď na konci časů. Skrze něho jste uvěřili

v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a oslavil, takže když věříte, můžete zároveň v Boha i doufat.

EVANGELIUM

Každý z evangelistů zdůrazní v závěru svého díla jiné akcenty. Lukáš vybral scénu dvou učedníků, kteří vše vzdali a zklamání odchází z Jeruzaléma (60 stadií je cca 11 km). „Lámání chleba“ je označení Ježíšova gesta při poslední večeři a později slavené eucharistie.

Lk 24,13-35

Ještě ten den první po sobotě se ubírali dva z učedníků do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale jako by jim cosi zadržovalo oči, takže ho nepoznali. Zeptal se jich: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ Zastavili se celí smutní. Jeden z nich – jmenoval se Kleofáš – mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo!“

Zeptal se jich: „A co se stalo?“ Odpověděli mu: „Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“ A on jim řekl: „Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše, probral dále všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje. Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlil.“ Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“

Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct apoštolů i jejich druhy. Ti řekli: „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“ Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak ho poznali při lámání chleba.

K ZAMYŠLENÍ

Ježíš jako průvodce, který doprovází poutníky života, možná zklamane, možná ty, kdo vzdali své naděje. Jde s námi, trpělivě vysvětluje, otevírá Písma... Pán vstal z mrtvých! Tam, kde končí naše lidské naděje, tam Boží moc zdaleka není u konce!